

gropinntrykk, noe som er vanlig ved midten av yngre steinalder langs sørlandskysten. Funn av hasselnøttskall viser at nøtter inngikk i «menyen».

Da vi ikke har fått gjennomgått funnmaterialet i detalj ennå, er det vanskelig å bestemme i hvilke perioder disse ovenfor beskrevne aktivitetene har vært gjort. Det blir derfor også vanskelig å avgjøre hvilken type boplass stedet har vært til ulike tider. Det er imidlertid flere holdpunkter for å anta at boplassen i flere faser kanskje har vært av basis-karakter. Her kan en trekke inn faktorer som beliggenhet, mengde og tykkelse på avfallslagene og redskapene som viser til mange ulike aktiviteter. I den første fasen derimot, kan boplassen ha hatt mer preg av fangstplass på grunn av en sterkere maritim tilpasning og ren veideøkonomi.

NATURFORHOLD OG LIVSGRUNNLAG

For å få en ramme omkring funnene fra boplassen, vil vi ganske kort forsøke å gi et bilde av visse trekk ved utviklingen i det aktuelle tidsrom. Kystlinjen har forandret seg. Landhevningen har vært adskillig sterkere i andre deler av landet enn i Vest-Agder, men også her har den gitt en merkbar forandring i landskapet. Den høyest beliggende delen av boplassen ligger mellom 11 og 12 m.o.h., og har sannsynligvis ligget like ved strandkanten i senmesolitikum. Strandlinjen har stadig trukket seg tilbake, slik at havnivået i senneolitikum var en del lavere.

Klimaet i senmesolitikum har vært varmere og fuktigere enn i dag. Vegetasjonen har vært dominert av varmekjære løvtrær og store deler av landet har vært dekket av tett skog. Her har man blant annet kunnet finne villsvin. Etterhvert ble klimaet noe kjøligere, men det var fremdeles i senneolitikum varmere enn i dag. I senmesolitisk tid levde man i en ren jeger-samlertilværelse. På en kystboplass som vår har man nok jaktet på skogsdyr og samlet nøtter, bær og annen planteføde, men først og fremst har sjøen og det man har kunnet hente der vært

viktig. Etter ca 4000 f.Kr. får man i deler av landet et visst innslag av jordbruk og husdyrhold. I lang tid ennå er nok jakt og sanking den viktigste livsbergingmåten, men i sennolitikum må man regne med at jordbrukskulturen har fått godt fotfeste. Overgangen til en livsform med hovedvekt på jordbruk og husdyrhold har utvilsomt ført til store forandringer. Man har kunnet leve i større grupper enn tidligere, og bosetningen har i en viss forstand blitt mer permanent.

OPPSUMMERING

Etter en slik rask gjennomgang av «tørre»data, er det nok mange spørsmål som leseren sitter igjen med. Hvordan levde de? Hvordan var samfunnet bygd opp? Hva tenkte de egentlig? Mange spørsmål blir umulig å svare direkte på. Arkeologen sitter igjen med bare fragmenter fra en fortidig virkelighet. Det sier seg selv at det da blir problematisk å skulle rekonstruere denne virkeligheten. Vi må ofte gå omveier, gjennom andre fag og modeller for å nærme oss en «sannhet» om forhistorien.

Det vi kort kan si om Myrveien er at mennesker holdt til der, flere ganger til vidt forskjellig tid. Gjennom disse tidene, kanskje over 4000 år skjedde det endringer på flere områder. Men samfunnet var sterkt tradisjonsbestemt, endringer skjedde over lang tid og kanskje motvillig. Det viktigste blir likevel å kunne forestille seg et levende samfunn med levende mennesker som levde i et landskap som var annerledes enn i dag.

KILDER:

Arkæologi Leksikon, Politikens Forlag A/S, København 1985.
Hagen, A. **Norges Oldtid**, 3. utgave J.W.Cappelens Forlag A/S, Oslo 1983.
Mikkelsen, E. **Frebergsvik. Et mesolitisk boplassområde ved Oslofjorden**. Universitetets Oldsaksamlings Skrifter, Ny rekke nr. 1. Oslo 1975.
Iversen, J. **naturens utvikling siden siste istid. Fra Danmarks Natur Bind 7**. København 1967.
Jeg ser på oldsaker. Politikens Forlag A/S. København 1979.'

Familedag på feltet.

(Foto: Margrete F. Simonsen)

